

Kállai Gyula fogadta a koreai küldöttséget

A koreai Legfelsőbb Népi Gyűlés elnökségének küldöttsége, amely Li Jang Ho-nak, a Koreai Munkapárt Politikai Bizottsága tagjának, a Legfelsőbb Népi Gyűlés elnöksége alelnökének vezetésével tartózkodik hazánkban, szombaton délelőtt a Hősök terén megkoszorúzták a magyar hősök emlékmű-

vét, majd a Szabadság téren a szovjet hősi emlékművet. A koszorúzást követően Kállai Gyula, az országgyűlés elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja az Országház delegációs termében fogadta a koreai parlamenti küldöttséget, s szíves eszmecsere folytatott a delegáció tagjaival.

Delegációnk Stockholmban

Dr. Sík Endrének, az Országos Béketanács elnökének vezetésével hattagú magyar küldöttség vesz részt Stockholmban a július 6-án összeülő nemzetközi vietnami konferencián. A svéd fővárosba induló delegátusok szombaton megbeszélést tartottak az Országos Béketanács székházában.

A szakmunkásképzés reformja

Ha valaki a céhrendszert megszerezte a segédlevelet, biztos lehetett abban, hogy a „diploma” élete végéig kiszolgálja. Ma az inasévek alatt összegyűjtött ismeretek legfeljebb egy évtizedre elegendő „municiót” adnak, sőt — az észak-európai országokban végzett felmerések szerint — némelyik szakmában csak három esztendőre.

Mi az oka, hogy ilyen gyorsan elavul a szakmunkás-bizonyítvány? Az ok főleg a vasiparban hallat magáról, állandóan változnak az alkatrészek, a szerszámok és berendezések, s ehhez zárkózik fel a szerszámokat gyártó ipar is. A vasiparban egyébként is hihetetlen tempóban fejlődik a munkamegosztás, ez pedig az ipartörténet süllyesztőibe zúdíttja a régi foglalkozási ágak egy részét. A felgyorsult technika újabb és újabb feladatokat, munkaköröket, teendőket jelent: embereket kell kiképezni ezek ellátására. Az automaták, félautomaták feleslegessé teszik a szakmunkások egész sorát. Helyettük az eddigieknél képzetlenebb beállító karbantartó személyzetet igényelnek, s ugyanakkor megelégszenek a régivel lényegesen képzetlenebb kezelőgáddal. A gépésítés, az automatizáció és a társadalmi változások is folytonosan módosítják azokat a követelményeket, amelyeket a szakmunkásokkal szemben támasztunk.

Magyarországon jelenleg 300 szakmát tartanak nyilván, s az évek során alig ritkultak a szakmai jegyzék tételei. A céhrendszer emléktét őrizi a fémiparból a reszelőgyártó, a rézműves, a bronzműves: ezekre a szakmákra manapság már alig akad jelentkező. A szakmai utánpótlást mégis állandóan fenntartott intézetekben és képzési keretek között biztosítják. Ma már az sem indokolható népgazdasági érdekekkel, hogy akad olyan gyár is az országban, ahol még a 13 akkumulátorkészítőt is szakmunkássá avatták.

Jogos tehát a kérdés: érdemes-e mind a háromszáz szakmában fenntartani és folytatni a szakmunkásképzést? — a kérdésre a közgazdaságtudomány fiatal ága, az oktatásgazdaságtan keresi a választ. Művelői azt kutatják: hogyan lehet úgy irányítani az oktatási beruházásokat, hogy azok a jelenlegi és a várható szükségleteknek megfelelő képzést és — korszerű szakmunkásgárdát eredményezzenek? Magyarországon most kezdi a vizsgálatot az oktatásgazdaságtan a Munkaügyi Minisztérium és a szaktárcák irányítása mellett. Javaslatokat dolgoznak majd ki az oktatás korszerűsítésére, arra, milyen új szakmákat vegyennek fel az Országos Szakmai Jegyzékbe, illetve melyeket töröljenek onnan.

Arra számítanak, hogy a jelenlegi szakmák száma a felére, másfél százra csökken. A háromszáz ipari szakmára kiterjedő tájékozódás februárban kezdődött. Tárcák, ágazatok, főbb szakmacsoportok szerint munkabizottságok alakultak. Ezek — a népgazdasági érdekből, a kíváncsagságból és a jelenlegi helyzetből kiindulva — mérik fel, hogy az a tevékenységi sorozat, amelyet egy-egy — ma szakmunkásnak nyilvánított — dolgozó ellát, megmaradjon-e önálló szakmának továbbra is? Hogy úgy maradjon-e, mint eddig? Mert arra is lesz példa, hogy egyes szakmákhoz „hozzátesznek még” valamit, másokból elvesznek, ha úgy találják, nem odartartozó feladatok, munkakörök, tevékenységek is csatlakoznak hozzá.

Sejthetően nagy változások várhatók a vasiparban az „átrendezések” során. Hét szakbizottság vizsgálja meg a kimondottan vasiparnak minősített 48 szakmát. (A hét bizottság hatáskörén kívül esik a villamos- és műszeripar, a kohászati anyagvizsgálat helyzetét pedig a vegyipari szakbizottság elemzi.)

A tapasztalatok feldolgozását követően megtörténik majd az új szakmák kialakítása. Az elképzelés szerint széleskörű általános képzést adnak majd a tanulóknak: s erre a szakmunkásjelöltek speciális ismereteket építhetnek még az „inasévek” alatt, — de természetesen később is, amikor már elfoglalták helyüket a természetben. Nem valószínű például, hogy a ma használatos kilenc féle lakatos szakma megmarad: sokkal inkább, hogy szerelő-laka-

tosokat képezzenek: ezek megállják helyüket akkor is, ha járműszerelőséggel mellé állítják őket, ha karosszériát kell szerelniük, ha az építőiparban helyezkednek el, — vagy ha a ma is ismert általános lakatos munkakörét töltik be. Az automata szerszámgepbeállító szakmában — ahol jelenleg csak átképzés folyik, — valószínűleg megindul a rendszeres oktatás: hiszen a munkamegosztás jelenlegi fázisában domináns tényező az automatizálás.

Az évek óta problémát okozó forgácsolókapacitás bővítése is megköveteli a képzés reformját. Az egymáshoz sok tekintetben hasonló feltucatnyi forgácsoló szakma tananyagát össze lehet vonni: egyik forgácsolóágban jártas fiatal könnyen elsajátíthatná a másik, a harmadik szakmát is.

Félreértések elkerülése végett már itt szögezünk le: a most kezdődő „revízió” nem érinti a már kiadott szakmunkás-bizonyítványokat. A felmerések csak az a célja, hogy a jövőben a népgazdasági szükségleteknek megfelelő mennyiségben és színvonalon képeznek ki szakmunkásokat. A szakmai átcsoportosítás csak egyik része az idén kezdődő — másfél esztendőre tervezett — nagy munkának. Ha újra körülhatárolják az egyes szakmákat: akkor át kell dolgozni a tananyagot is a korszerűsített normák alapján. Ez lesz a nagyobb munka — hiszen több, mint háromszáz tankönyvet kell kidolgozni, megírni: az oktatási tervekkel, tanmenetekkel együtt.

KRAJCZÁR IMRE

Törődés a közérdekű bejelentésekkel

Nem kerültek le napirendről a jelölő gyűléseken elhangzottak

Igaz, hogy az országgyűlési és tanácsválasztások időszaka rég túl vagyunk, de a jelölő gyűléseken elhangzott közérdekű felszólalások még ma és ezután is foglalkoztatják az illetékes szerveket. Egyetlen közérdekű bejelentés sem marad puszta kiáltott szó. Mint ismeretes, a szegedi jelölő gyűléseken csaknem 12 ezren vettek részt, mintegy nyolcszázan fel is szólaltak. Az, hogy mindössze 45 közérdekű észrevétel hangzott el közülük, annak tudható be, hogy a választópolgárok ez alkalommal elsősorban a jelöltek személyével, munkásságával kapcsolatos véleményüknek adtak hangot.

Felvetésük hasznos volt

A 45 közérdekű felszólalás így is szinte kivétel nélkül érintette a városfejlesztés valamennyi fontos részletét. Egy részüket már korábban tervbevétték, csak idő és pénz kérdése megvalósításuk. Felvetésük azonban így is igen hasznos volt, mert ismételt felhívták a figyelmet azokra a problémákra, melyek a lakosságot foglalkoztatják.

A városfejlesztéssel kapcsolatban elhangzott a jelölő gyűléseken a második szegedi híd építésének szükségessége. Kétségtelen, hogy a város forgalmi helyzetét alapul véve, a híd megépítése a közeli években a város egyik legégetőbb közlekedési problémájává válik, de ebben az ötéves tervben még felépítésének előmunká-

lataira sincs mód. A felszólalók kérték többek között az Úttörő tér és a textilművek közti útszakasz, valamint a Szövő utca, az Óthalom utca, a Baktói kiskertek járdáinak rendbehozását. Ezek szerepelnek is a kerületi tanácsok terveiben.

A Bakonyi utcaiak a csatorna átépítését sürgették, de a szakigazgatási szervek álláspontja szerint ez csak a Petőfitelep teljes belvízmentesítésével együtt végezhető el. A móravárosiak szeretnék meggyorsítani a magashyomású vízhálózat lefektetését, hogy a sarki kútak mielőbb eltűnjenek. Mindkét városrész jelölő gyűlésein szó esett arról, hogy művelődési ház kellenek. Különösképpen Petőfitelepen indokolt a kérdés, mert a meglevőt éppen a közelmúltban zárták be, mivel életveszélyessé vált épülete. A megoldást Petőfitelepen egy könyvtárt, művelődési otthont, mozi magába foglaló intézmény. Móravárosban pedig egy klub-könyvtár jelenti. Mindkettő szerepel a város távlati terveiben.

Jogos észrevételek

A közvilágítás is napirendre került. Bíralták a város közvilágításának hiányosságait, s egy felszólaló külön felrótta, hogy Mihályteleken nincs megfelelően kivilágítva. A korszerűsítés folyamatos feladat: idén például az Április 4. útján újítják fel a világítást, Mihályteleken viszont már jelenleg is jobb lehetne a helyzet: a III. kerületi tanács tavaly 60 lámpatest felszerelését rendelte

meg, de csak kettő került a helyére.

Egyéb felvetések a városfejlesztéssel kapcsolatban: meg kellene szüntetni az úgynevezett hosszúházakat; jó volna, ha kiteleptetnék jelenlegi helyéről a serteshizlaldát; biztosítsák az igényeknek megfelelő mennyiségű égéfejeket a gázkályhákhoz.

Bizottság a kivizsgálásra

A Béke és a Petőfi telepen azt kérték a lakók, hogy a láncfalas traktorokat mielőbb hatóságilag zárják ki a közforgalomból, mert tönkre teszik az amúgyis gyenge minőségű utakat. A petőfitelepek hiányolták a helybeli éjszakai orvosi ügyeletet, bár ezzel kapcsolatban tudni kell, hogy a városi éjszakai orvosi ügyelet a telepekre is kiterjed. Még egy érdekes kérdést tettek szavátokban is: téli időszakban legtöbb család kénytelen kisliparosokra bízni a sertésvágást, akik kihasználják az adottságokat, s borsos árat kérnek érte. Kevesen tudják azonban, hogy az Univerzál Ktsz vállal sertésvágást, s a lakosság igénye szerint szívesen állít munkába több böllért is.

Amint az elmondottakból is kitűnik, a jelölő gyűlések közérdekű ügyekben felszólaló résztvevői igen sok érdekes és hasznos kérdésre irányították rá a figyelmet. Eppen ezért a Szeged m. j. városi tanács végrehajtó bizottság a legutóbbi ülésén határozott, hogy az elhangzott észrevételek kivizsgálására és megfelelő megoldásukra külön bizottságot hoz létre. A bizottság feladata, hogy a vizsgálat eredményéről és a megtett intézkedésekről értesítsen minden olyan tanácstagot, akinek választókerületében közérdekű bejelentés hangzott el.

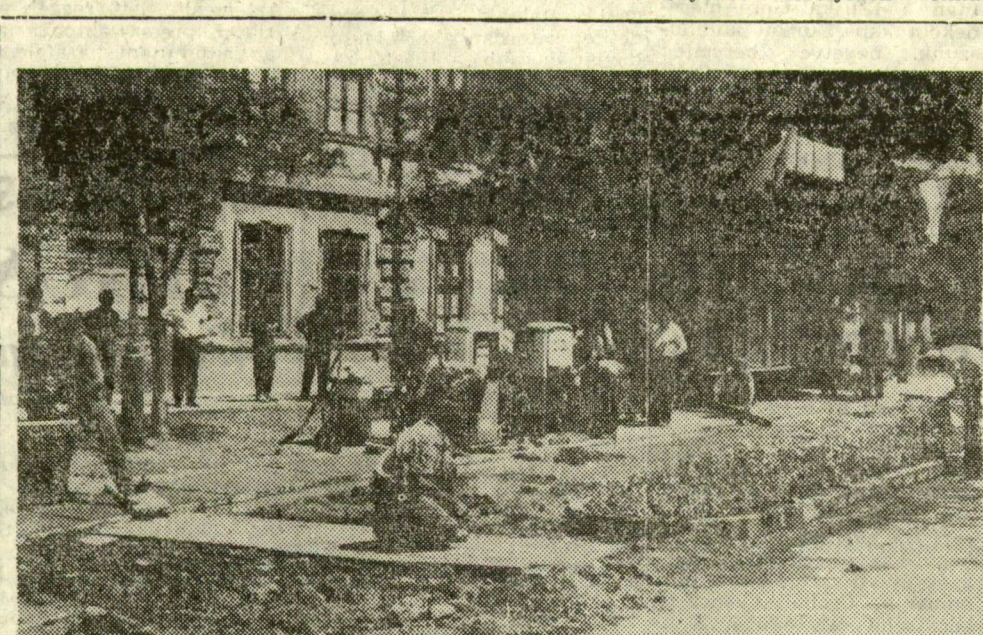
F. K.

A Minisztertanács rendelete a gázellátásról

A Minisztertanács legutóbbi ülésén — mint jelentettük — rendeletet hozott, amely lehetővé teszi a lakosság, valamint az állami, a szövetkezeti és a társadalmi szervek önkéntes hozzájárulásával gázelosztó hálózat létesítését ott, ahol a gázellátás kizárólag állami beruházással nem biztosítható. A népgazdaság 1972-ig körülbelül 1,4 milliárd forintot fordít a kommunális gázgyártás növelésére. A műszaki és gazdasági szempontok azonban természetesen bizonyos sorrendiséget szabnak meg abban a tekintetben, hogy mely városok, települések mikor kapcsolhatók be a hálózatba. A rendelet most módot ad arra, hogy hozzájuthassanak a gázhoz, a gázvezetékek közelében levő olyan kisebb helyiségek is, amelyeknek az állami költségvetés terhére történő gázellátása egyelőre nem szerepel a tervekben.

A helyi erőforrások felhasználásával a gázellátást a rendelet értelmében azokban a községekben lehet megszervezni, amelyek a tanács végrehajtó bizottsága-

nak kérése alapján a nehézipari minisztertől erre megkapják az engedélyt.



(Somogyiné felvétele)

Új benzinkút

Több hónapos munkával, amelyben részt vett a DAV, a Gázművek, a Víz- és csatornaművek, a városgazdálkodási vállalat, elkészült Szegeden, a Brüsszeli körúton az AFAR új, kétszopos töltőállomása. A két kúthoz egyenként huszonegy literes tartályt süllyesztettek a föld alá. Az AFOR erre a kútra, amely minden tekintetben korszerű, hozzátartozik egy úgynevezett kezelőház is, közel négymilliárd forintot fordított. Az új két műszaki átadása már megtörtént, csak kisebb felszíni munkák vannak még hátra. A számítások szerint a jövő hónap elején átadják rendeltetésének az új töltőállomást.

Több hónapos munkával, amelyben részt vett a DAV, a Gázművek, a Víz- és csatornaművek, a városgazdálkodási vállalat, elkészült Szegeden, a Brüsszeli körúton az AFAR új, kétszopos töltőállomása. A két kúthoz egyenként huszonegy literes tartályt süllyesztettek a föld alá. Az AFOR erre a kútra, amely minden tekintetben korszerű, hozzátartozik egy úgynevezett kezelőház is, közel négymilliárd forintot fordított. Az új két műszaki átadása már megtörtént, csak kisebb felszíni munkák vannak még hátra. A számítások szerint a jövő hónap elején átadják rendeltetésének az új töltőállomást.

Magyar tiltakozás a svájci kormánynál

● Budapest (MTI)

1967. június 23-án virradó éjjel ismeretlen tettesek erőszakkal behatoltak a berni magyar nagykövetség kereskedelmi osztályának irodájába. Azt feldúlták, az ott található készpénzt elvitték és a hivatalos iratokat is elrabolták.

A Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma utasította június 23-án a berni nagykövetet, hogy fenti eseményt tiltakozzék, majd jú-

nus 24-én a Svájci Államok szövetségi budapesti nagykövetségének is erőszakkal tiltakozását jelentette be a történet miatt. Határozottan felhívta a svájci szövetségi kormány figyelmét arra, hogy elvárja a bűncselekmény elkövetőinek felkutatását és felelősségre vonását, valamint a szükséges intézkedések megtételét hasonló cselekmények megakadályozására.

A Gazdasági Bizottság határozata a műszaki-gazdasági koncepciókról

A Gazdasági Bizottság legutóbbi ülésén arról tárgyalt, hogy a műszaki-gazdasági fejlesztés fő irányainak kitűzéséhez különböző szinteken

Kidolgozott és összehangolt műszaki-gazdasági koncepciókra, tanulmányokra van szükség. Mind a hosszútávú, mind a középtávú népgazdasági terveket ezekre a koncepciókra alapozva kell elkészíteni.

A műszaki-gazdasági koncepcióknak általában előkészítő szerepük van. Feltárják a jelenlegi helyzetet, főként kvalitatív megfontolásokból vonnak le következtetéseket és ezeket számítási anyagokkal igazolják.

Mivel a tervezéskor több olyan tényezőt is figyelembe kell venni, amelyek egy-egy koncepció készítésekor nem mérlegek, a koncepcióknak szükségszerűen különféle irányzatokat, kombinációkat, nagyságrendeket, tehát változatos variánsokat kell tartalmazniuk.

A népgazdasági jelentőségű és több ágazatot érintő műszaki fejlesztési problémák megoldására tudományosan megalapozott, a legkorszerűbb technika és a gazdaságosság követelményeit kielégítő irányelvek, koncepciók kidolgozása az

Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság alapvető feladata. Elsősorban a hosszútávú tervezéshez kell adatokat adnia. Az OMFB a műszaki fejlesztési koncepciók és tanulmányok készítésével a kormány és a Gazdasági Bizottság műszaki tanácsadó szerveként

közreműködik a gazdaságpolitikai döntések megalapozásában, ezenkívül részt vesz a tervek műszaki-gazdasági előkészítésében.

Az ágazati minisztériumok és szervek az OMFB elemzéseire támaszkodva ágazatuk fejlesztésére dolgoznak ki műszaki-gazdasági koncepciókat, míg a vállalatok trösztök, intézetek általában közép- és rövidtávú fejlesztési elgondolásokkal belső terveiket alapozzák meg.

Az OMFB feladat körét az ipar, az építőipar, a közlekedés és a mezőgazdaság ipari vonatkozású kérdésein túl

ki kell terjeszteni a népgazdaság egyéb területeire, például a szolgáltatásokra, a kereskedelem, az idegenforgalom, az egészségügyi műszaki kérdéseire. A fő munkaterületeket az Országos Tervhivatal elnöke és az OMFB elnöke az érdekelte miniszterekkel közösen állapítja meg. (MTI)